

สรุป

คำพิพากษาฎีกาที่เกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

คำพิพากษาศาลแพ่ง
หมายเลขคดีดำที่ พ. ๑๑/๒๕๕๙
หมายเลขคดีแดงที่ พ.๕๑/๒๕๕๙

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด ผู้ร้อง

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๕๒ มาตรา ๔๙, ๕๑

คดีนี้ผู้ร้องยื่นคำร้องว่า สำนักงาน ป.ง. ได้รับการร้องเรียนจากผู้เสียหายว่า นางศรีณยา ยศเสาวภาคย์ กับพวก มีพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิดฐานความผิดมูลฐานตามมาตรา ๓(๓), (๑๘) และมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า ได้ไปซึ่งทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด ขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินจำนวน ๒๗ รายการ เป็นเงิน ๓๕,๗๐๓,๑๐๓.๓๒ บาท ตามบัญชีทรัพย์สินเอกสารท้ายคำร้องหมายเลข ๑๔ พร้อมด้วยดอกผลของนางศรีณยาฯ กับพวกตกเป็นของแผ่นดิน ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๕๒ มาตรา ๕๑ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๕๘ มาตรา ๔๔ และมีคำสั่งให้นำทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดจำนวน ๕๔ รายการ ราคา ๑๗,๗๑๕,๐๐๐ บาท ตามเอกสารท้ายคำร้องหมายเลข ๑๓ คืนหรือชดใช้เงินคืนแก่ผู้เสียหายแทนการสั่งการให้ทรัพย์สินดังกล่าวตกแก่แผ่นดิน ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๕๒ มาตรา ๔๙ วรรคหก พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๕๘

ศาลนัดไต่สวนและประกาศโฆษณาแล้ว ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

ทางไต่สวนได้ความจากพยานหลักฐานของผู้ร้องว่า นางศรีณยาฯ มีพฤติการณ์หลอกลวงผู้เสียหายให้นำที่ดินไปจำนองประกันเงินกู้ โดยปกปิดข้อความจริงที่ควรบอกให้แจ้งแก่ผู้เสียหายว่า เป็นการทำสัญญาซื้อขายหรือขายฝาก โดยนางศรีณยาฯ กับพวก ได้ตีตประกาศที่ร้านชุมแพเงินด่วน ตำบลไชยสอ อำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น หลอกลวงผู้เสียหายว่า การกู้ยืมเงินให้นำที่ดินมาจำนองประกันเงินกู้โดยปกปิดข้อความจริงที่ควรบอกให้แจ้งว่านิติกรรมเป็นการทำสัญญาซื้อขายหรือสัญญาขายฝาก เมื่อบรรดาผู้เสียหายหลงเชื่อตกลงกู้ยืมเงิน นางศรีณยา นายพงษ์ศักดิ์ นายณัฐ นางพินดา ยศเสาวภาคย์ จะเรียกค่าใช้จ่ายในการไปดูที่ดิน ค่าใช้จ่ายส่วนนี้จะไม่คืนให้ และให้ไปรับเงินที่ร้านชุมแพเงินด่วน หน้าโรงเรียนชุมแพศึกษา นางศรีณยาฯ จะเป็นผู้บอกจำนวนเงินว่าจะให้กู้เท่าใดและให้ผู้เสียหายลงลายมือชื่อในเอกสารโดยไม่ให้อ่านข้อความ เมื่อไปทำนิติกรรมที่สำนักงานที่ดินผู้เสียหายไม่ได้ดูเอกสาร และไม่ได้รับเอกสาร เมื่อถึงขั้นตอนการชำระเงินนางศรีณยาฯ กับพวกจะมอบเงินให้น้อยกว่าที่ตกลงไว้ โดยหักดอกเบี้ยเกินกว่าอัตราที่กฎหมายกำหนดไว้ต่อมา เมื่อผู้เสียหายชำระหนี้ก็ไม่ได้รับหลักฐานการชำระหนี้ เมื่อขอไถ่ถอนจำนองเพื่อรับเอกสารคืนก็ถูกบ่ายเบี่ยง ตรวจสอบที่สำนักงานที่ดินจึงพบว่านิติกรรมสัญญาที่ทำกันระหว่างผู้เสียหายกับนางศรีณยาฯ กับพวกไม่ตรงตามเจตนาที่ตกลงไว้แต่แรก กล่าวคือมิใช่การจดทะเบียนจำนองประกันหนี้เงินกู้ยืม แต่กลับเป็นนิติกรรมซื้อขายหรือขายฝาก แสดงให้เห็นถึงเจตนาของนางศรีณยาฯ กับพวกไม่ได้มีเจตนาจดทะเบียนจำนองประกันหนี้เงินกู้ยืม แต่มีเจตนาร่วมกันทุจริต หลอกลวงผู้เสียหายด้วยข้อความอันเป็นเท็จ ปกปิดข้อความจริงที่ควรบอกให้แจ้งว่าเป็นการทำนิติกรรมสัญญาซื้อขายหรือขายฝากมิใช่การทำนิติกรรมจำนอง ทั้งจำนวนเงินที่ระบุในสัญญามากกว่าที่ตกลงไว้

กองกฎหมาย
LEGAL AFFAIRS BUREAU

กับผู้เสียหาย การหลอกลวงทำให้นางศรีณยาฯ กับพวก ได้ไปซึ่งทรัพย์สินเป็นที่ดินและบัญชีเงินฝาก ๒๗ รายการ รวมเป็นเงิน ๓๕,๗๐๓,๑๐๓.๓๒ บาท

เมื่อไม่ปรากฏว่านางศรีณยาฯ กับพวกมีอาชีพอื่นใดเป็นหลักแหล่ง ทั้งฐานะไม่ร่ำรวย จึงเชื่อว่าทรัพย์สินรวม ๒๗ รายการดังกล่าวรวมเป็นเงินจำนวน ๓๕,๗๐๓,๑๐๓.๓๒ บาท เป็นทรัพย์สินซึ่งนางศรีณยาฯ กับพวกได้ไปเกี่ยวกับการกระทำความผิดฉ้อโกงประชาชน หรือความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการกักขังอันเป็นการฉ้อโกงประชาชนอันเป็นความผิดมูลฐาน ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๕๒ มาตรา ๓(๓) และ (๑๘) จึงมีคำสั่งให้เงินและสมุดบัญชีเงินฝากและกรรมสิทธิ์ในที่ดินรวม ๒๗ รายการ พร้อมดอกผล ตกเป็นของแผ่นดิน

ศาลแพ่งพิเคราะห์แล้วเห็นว่า ผู้ร้องขอให้คืนที่ดินให้แก่บรรดาผู้เสียหายนั้นศาลแพ่งเห็นว่า จุดประสงค์ที่แท้จริงของผู้ร้องที่มีคำขอในส่วนนี้ ก็เพื่อให้บรรดาผู้เสียหายได้รับที่ดินดังกล่าวกลับคืนมาเป็นของบรรดาผู้เสียหายโดยปราศจากเงื่อนไขนั่นเอง ฉะนั้น แม้หากจะถือว่าที่ดินดังกล่าวเป็นทรัพย์สินที่นางศรีณยาฯ กับพวกได้มาจากการกระทำความผิดมูลฐาน อันเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดที่พนักงานอัยการ ผู้ร้อง สามารถยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้คืนหรือชดใช้คืนให้แก่บรรดาผู้เสียหายแทนการสั่งให้ทรัพย์สินดังกล่าวตกเป็นของแผ่นดินตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๕๒ มาตรา ๔๙ วรรคหก ก็ตาม แต่เหตุที่นางศรีณยาฯ กับพวกมีชื่อเป็นผู้ถือสิทธิครอบครองและถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินดังกล่าว ก็เพราะนางศรีณยาฯ กับพวกได้ชำระเงินให้แก่บรรดาผู้เสียหายเพื่อจดทะเบียนทำนิติกรรมให้ได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์และสิทธิครอบครองในที่ดินดังกล่าว ซึ่งเงินจำนวนนี้ไม่อาจถือได้ว่าเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดที่ผู้เสียหายจะได้รับชดใช้คืนไปตามบทบัญญัติดังกล่าวด้วยชอบที่บรรดาผู้เสียหายแต่ละคนต้องคืนเงินจำนวนที่แต่ละคนได้รับไปให้แก่นางศรีณยาฯ กับพวก ก่อนที่จะได้รับกรรมสิทธิ์และสิทธิครอบครองในที่ดินคืนไปตามคำร้องของผู้ร้อง โดยเหตุผลที่ว่าหากศาลพิพากษาให้บรรดาผู้เสียหายได้กรรมสิทธิ์ที่ดินคืนไปโดยปราศจากเงื่อนไขตามคำร้องของผู้ร้อง ย่อมมีผลเท่ากับ ผู้เสียหายนอกจากจะได้รับที่ดินคืนแล้วยังได้เงินของนางศรีณยาฯ กับพวกที่มีใช้ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดไปด้วย นับว่าไม่เป็นธรรม แต่เมื่อไม่ปรากฏข้อเท็จจริงชัดแจ้งพอที่จะวินิจฉัยได้ในสำนวนว่าบรรดาผู้เสียหายได้รับหรือคงค้างชำระเงินนางศรีณยาฯ กับพวกเป็นจำนวนเท่าใด ศาลจึงไม่อาจพิพากษาให้เป็นไปตามคำร้องของผู้ร้องได้ ชอบที่บรรดาผู้เสียหายจะไปว่ากล่าวเอาแก่นางศรีณยาฯ กับพวกเป็นอีกคดีต่างหาก จึงให้ยกคำร้องของผู้ร้องในส่วนนี้

ศาลแพ่งมีคำสั่งให้ ทรัพย์สินบัญชีเงินฝาก ๒๒ รายการ และที่ดิน ๕ รายการ รวมเป็นเงิน ๓๕,๗๐๓,๑๐๓.๓๒ บาท ตามบัญชีทรัพย์สินส่งให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินรายนางศรีณยาฯ ยศเสาวภาคย์ หรือชายจันทิกกับพวก เอกสารหมาย ร. ๑๔ พร้อมดอกผลตกเป็นของแผ่นดินตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๕๒ มาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก